

CHILD FOCUS

Vijftienjarig bestaan
3 december 2013

Toespraak van de heer André Flahaut
Voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers

Mevrouw,
Dames en heren,
Met uw titels, in uw ambten en hoedanigheden,

"Graag verwelkom ik u vandaag op deze 15e verjaardag van Child Focus. Maar vooraleer zelf te spreken wil ik kort het woord geven aan Dirk Van den Branden, vader van Liam die 17 jaar geleden spoorloos verdween en aan Vincent Bruyère, neef van Françoise die sinds 29 jaar vermist is."

Wij allen weten in welke pijnlijke omstandigheden Child Focus het levenslicht aanschouwde, maar vandaag, vijftien jaar later, vieren we een verjaardag, en dat is een feestelijke gebeurtenis.

In een ideale wereld zouden organisaties en acties als Restos du Coeur of CAP 48, en ook Child Focus, geen bestaansredenen (meer) hebben, maar zo zitten de wereld en de mensen nu eenmaal in elkaar, groots maar ook met hun zwakheden, kwetsbaar maar ook taai en volhardend, er zijn perversen, maar evengoed deugdzame mensen.

We hebben te traag gereageerd of fouten gemaakt, dat schuldbesef mag niet vergeten worden, maar we mogen ook tevreden terugblikken op de weg die werd afgelegd, op de successen die geboekt werden en op het feit dat een maatschappelijk zo noodzakelijke dienst vandaag niet meer weg te denken is.

Zo vroeg ik eens aan een zevenjarig jongetje of hij Child Focus kende. Hij keek mij meewarig en lichtjes spottend aan, zo van "wat is dat voor een domme vraag?!". Hij haalde de schouders op en antwoordde, ietwat laetdunkend: "Pffff, natuurlijk ken ik dat, dat is het Rode Kruis voor kinderen!".

Wellicht ziet niet iedereen het zo, maar er is wel iets van aan, vind ik.

Er is een plek waar dat jongetje terecht kan, daar zijn mensen die zijn hulpkreet zullen beantwoorden, en ook al weten we dat wie om hulp vraagt, afhankelijk van de situatie zal worden doorverwezen naar organisaties die adequatere hulp kunnen bieden, dat jongetje zal niet aan zijn lot worden overgelaten.

Een van de grootste successen van Child Focus is dat de organisatie, in die vijftien jaar tijd, is uitgegroeid tot een sterk symbool in alle lagen van de samenleving. Dat gaat veel verder dan de eigenlijke opdrachten van Child Focus, en die symboolfunctie strekt zich ook uit voorbij de landsgrenzen.

Dat succes heeft diverse verklaringen.

Allereerst is er het vertrouwen.

Het middenveld, de politieke verantwoordelijken, het grote publiek, de onderscheiden stakeholders, allen komen tot dezelfde consensus: Child Focus wekt vertrouwen!

Voorts is er de kwaliteit van het netwerk: het netwerk van partners en vrijwilligers, de efficiënte samenwerking tussen gerecht, politie en maatschappelijk middenveld.

Een voorbeeld van die efficiënte werking? Dankzij de synergie tussen partners en vrijwilligers kunnen er binnen twee uur 1.000 affiches worden gedrukt en aangeplakt.

Een drukker biedt zijn diensten aan, vrijwilligers staan klaar om in de stations, in winkels en op plekken waar veel mensen voorbijkomen, affiches te verspreiden. Die vrijwilligers doen echter veel meer dan dat, ze spelen ook een rol in de opvang van de getroffen families en treden vaak op als heuse ambassadeurs van de organisatie in scholen, waar ze aan sensibilisering en preventie doen. Het zijn ook de vrijwilligers die de info- en verkoopstands bemannen, om de werking van Child Focus beter bekend te maken en geld in te zamelen.

Anonieme donoren maar ook de meer bekende partners, financiële instellingen, bedrijven, gewestelijke instanties, de federale overheid, zij geven financiële ondersteuning aan Child Focus, en stellen ook kosteloos goederen en diensten ter beschikking.

Ik wil hen hier zeer hartelijk voor bedanken.

Vandaag heeft Child Focus ook een grote ervaring opgebouwd. De oprichting van de organisatie zal voor eeuwig geassocieerd worden met de tragische gebeurtenissen die intussen deel uitmaken van het collectieve geheugen van het land, met die smartelijke episode, met de voornamen die onuitwisbaar gegrift zijn in het nationale bewustzijn, met de pijn en het verdriet van een natie, het falen van zo veel actoren en de revolte van zo veel burgers. Maar daaruit is een geolied raderwerk voortgekomen.

We kennen Child Focus als het centrum voor verdwenen en vermiste kinderen. Dat is zijn kerntaak, maar de stichting is evengoed op andere fronten actief. Zo wordt er ook vol ingezet op de preventie van onrecht en geweld tegen kinderen. Hierbij denken we natuurlijk aan de slachtoffers van seksuele uitbuiting, maar ook aan kinderen die gepest worden op school, aan kinderen die op straat bedelen, kinderen die in extreme armoede leven, en er is ook aandacht voor parentale ontvoeringen en jeugdcriminaliteit.

In de voorbije vijftien jaar werd er heel wat verwezenlijkt: er wordt meer rekening gehouden met wat het kind zegt, de verhoortechnieken van het gerecht zijn sterk geëvolueerd, de politie is beter opgeleid om met gevallen van mogelijk of reëel seksueel misbruik om te gaan.

Sinds zijn oprichting vijftien jaar geleden heeft Child Focus zich voortdurend aangepast aan de technologische en maatschappelijke evolutie. Zo kunnen jonge slachtoffers en hun familie tegenwoordig via een chatkanaal gemakkelijk, anoniem en in vertrouwen in contact treden met de organisatie.

Child Focus gaat al vijftien jaar lang de uitdaging aan: preventie is van het grootste belang, nog zo'n challenge is het uitwerken van een gecoördineerd en globaal antwoord op kindermishandeling, en het uitbouwen van het internationale netwerk is een derde pijler. Child Focus is het moeilijke en pijnlijke verhaal van de bewustwording van een bevolking, niet door toespraken maar door daden, voor het lot en het leed van alle kinderen die gevaar lopen of in nood verkeren. Het is een succesverhaal.

Mevrouw,

Dames en heren, Child Focus is ook uw verhaal, het verhaal van uw vrijgevigheid, van uw beschikbaarheid, het is vóór alles een verhaal van menselijkheid.

U heeft dat uitzonderlijke verhaal mee mogelijk gemaakt, en daarvoor wil ik u lof toezwaaien, en vooral bedanken.

André Flahaut

Minister van staat

Voorzitter van de Kamer